

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 28. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Materiālā piemērošanas joma — Prasība par nepamatotu maksājumu atgūšanu — Netaisna iedzīvošanās — Prasījums, kas radies saistībā ar konkurences tiesību pārkāpuma rezultātā uzlikta naudas soda nepamatotu atmaksu

Lietā C-102/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Fővárosi Ítéltábla* (Budapeštas Apelācijas apgabaltiesa, Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 16. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 2. martā, tiesvedībā

Gazdasági Versenyhivatal

pret

Siemens Aktiengesellschaft Österreich .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*] (referente), A. Ross [*A. Rosas*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 14. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Gazdasági Versenyhivatal* vārdā – *L. Bak*, irodavezető (*Jogi Iroda*),
- *Siemens Aktiengesellschaft Österreich* vārdā – *C. Bán* un *Á Papp*, ügyvédek,
- Ungārijas vārdā – *M. Z. Fehér* un *G. Koós*, kā arī *A. M. Pálffy*, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, kā arī *J. Kemper* un *J. Mentgen*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *F. Varrone*, avvocato dello Stato,

* Tiesvedības valoda – ungāru.

— Eiropas Komisijas vārdā – *A. Tokár* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 7. aprīļa tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Gazdasági Versenyhivatal* (Konkurences iestāde, Ungārija) un *Siemens Aktiengesellschaft Österreich* (turpmāk tekstā – “*Siemens*”) saistībā ar prasību par nepamatota maksājuma atgūšanu, kuras pamatā ir netaisna iedzīvošanās un kuru *Gazdasági Versenyhivatal* ir cēlusi pret *Siemens*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 44/2001 preambulas 7. un 19. apsvērumā ir noteikts:

“(7) Ir svarīgi šīs regulas darbības jomā ietvert galvenos civillietu un komerclietu jautājumus, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus.

[..]

- (19) Būtu jānodrošina vajadzīgā nepārtrauktība starp [1968. gada 27. septembra Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar turpmākām konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanu šai konvencijai] un šo regulu, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati vajadzība attiecas uz [minētās] konvencijas interpretāciju Eiropas [Savienības] Tiesā, un [1971. gada 3. jūnija] protokols [par Tiesas veicamo 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās interpretāciju (OV 1975, L 204, 28. lpp.)] joprojām būtu jāpiemēro arī lietām, ko izskata tiesā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.”
- 4 Šīs regulas 1. panta 1. punktā tās materiālā piemērošanas joma ir definēta šādi:
“Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām.”
- 5 Minētās regulas 2. panta 1. punktā ir paredzēts:
“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.”

6 Šīs pašas regulas 5. pantā, kas ir atrodams tās II nodaļas 2. iedaļā “Īpašā jurisdikcija”, ir noteikts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

[..]

3) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;

[..].”

Ungārijas tiesības

Negodīgas komercprakses likums

7 *Tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény* (1996. gada Likums Nr. LVII par negodīgas un konkurenci ierobežojošas komercprakses aizliegšanu) redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “Negodīgas komercprakses likums”), 83. panta 5. punktā ir paredzēts:

“Ja ar lietu izskatījušās valsts konkurences iestādes lēmumu ir pārkāpta tiesību norma un tā rezultātā ir radušās tiesības uz naudas soda atmaksu par labu attiecīgajai personai, atlīdzināmā summa tiek palielināta par procentiem, kuru likme atbilst attiecīgajai centrālās bankas pamatlikmei divkārtā apmērā.”

Civilprocesa kodekss

8 Atbilstoši Civilprocesa kodeksa 130. panta 1. punkta a) apakšpunktam tiesa noraida prasību kā nepieņemamu, neizdodot tiesas pavēsti, ja Ungārijas tiesu jurisdikcija attiecīgajā lietā ir izslēgta ar likuma vai starptautiska nolīguma normu.

9 Šā kodeksa 157/A panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka gadījumā, ja prasība nav jānoraida kā nepieņemama, neizdodot tiesas pavēsti, iepriekš 130/A panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā iemesla dēļ, taču ja Ungārijas tiesu jurisdikcija nav konstatējama ne uz viena cita pamata, tad tiesa, kurā ir celta prasība, izbeidz tiesvedību, ja atbildētājs ir izvirzījis iebildi par jurisdikcijas neesamību.

Civilkodekss

10 Saskaņā ar 1959. gada Likuma Nr. IV par Civilkodeksa ieviešanu 301. panta 1. punktu naudas parāda gadījumā, ja vien nav noteikts citādi, parādniekam par laikposmu, sākot no saistību neizpildes datuma, ir jāmaksā procenti atbilstoši centrālās bankas pamatlikmei, kas ir spēkā pēdējā dienā pirms kalendārā pusgada, kurā notiek nokavējums, pat ja attiecīgais parāds citādi ir bezprocentu. Pienākums maksāt procentus ir pat tad, ja parādnieka nokavējums ir attaisnots.

11 Atbilstoši šī kodeksa 339. panta 1. punktam jebkurai personai, kas prettiesiski citam nodara zaudējumus, tie ir jāatlīdzina. Tā var tikt atbrīvota no atbildības, ja spēj pierādīt, ka ir rīkojusies veidā, kāds ir parasti sagaidāms attiecīgajā situācijā.

12 Minētā kodeksa 361. pants ir formulēts šādi:

“(1) Jebkurai personai, kas bez pamata ir ieguvusi mantiska rakstura priekšrocību uz citas personas rēķina, tā ir jāatlīdzina.

(2) Ja iedzīvotais līdz atprasījuma prasības celšanai ir zudis, personai, kas no tā guvusi labumu, tas nav jāatlīdzina, izņemot, ja

a) personai bija jāreķinās ar atlīdzināšanas pienākumu un tā var būt atbildīga par iedzīvotā zudumu vai

b) persona ir iedzīvojusies ļaunticīgi.

[..]”

13 Saskaņā ar šā paša kodeksa 364. pantu attiecībā uz netaisnu iedzīvošanos pēc analogijas ir piemērojamas tiesību normas par zaudējumu atlīdzību.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 *Siemens*, Austrijā reģistrētai sabiedrībai, Konkurences iestāde uzlika naudas sodu 159 000 000 Ungārijas forintu (HUF) (aptuveni EUR 507 000) apmērā par konkurences tiesību normu pārkāpumu. *Siemens* šo naudas sodu pārsūdzēja Ungārijas administratīvajās tiesās. Tomēr, tā kā šādai prasībai Ungārijas tiesībās nav apturošas iedarbības, šī sabiedrība samaksāja naudas sodu.

15 Pirmajā instancē administratīvā tiesa naudas soda summu samazināja līdz HUF 27 300 000 (aptuveni EUR 87 000). Šis nolēmums tika atstāts negrozīts apelācijas instancē.

16 Uz Administratīvās apelācijas tiesas nolēmuma pamata Konkurences iestāde 2008. gada 31. oktobrī atlīdzināja *Siemens* HUF 131 700 000 (aptuveni EUR 420 000), kas bija starpība starp iestādes sākotnēji uzliktā naudas soda summu un pirmās un otrās instances administratīvo tiesu noteiktā naudas soda summu. Minētā iestāde uz Negodīgas komercprakses likuma 83. panta 5. punkta pamata samaksāja *Siemens* HUF 52 016 230 (aptuveni EUR 166 000) kā procentus par šo summu.

17 Taču Konkurences iestāde par Administratīvās apelācijas tiesas nolēmumu iesniedza kasācijas sūdzību, un *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija) nosprieda, ka sākotnēji uzliktais naudas sods bija pamatots. Rezultātā 2011. gada 25. novembrī *Siemens* atmaksāja Konkurences iestādei summu HUF 131 700 000 apmērā, tomēr atsakoties atmaksāt summu HUF 52 016 230 apmērā, kura ir līdzvērtīga šīs iestādes samaksāto procentu summai.

18 Konkurences iestāde 2013. gada 12. jūlijā vērsās *Fővárosi Törvényszék* (Budapeštas tiesa, Ungārija) ar prasību par netaisnas iedzīvošanās rezultātā nepamatoti iegūtās summas atlīdzināšanu, pamatojoties uz Civillkodeksa 361. panta 1. punktu, lai atgūtu šo summu, proti, HUF 52 016 230, kurai pieskaitīti nokavējuma procenti par laikposmu kopš 2008. gada 2. novembra – pirmās darba dienas pēc datuma, kurā *Siemens* tika nepamatoti atmaksāta summa HUF 131 700 000 apmērā.

19 Šī iestāde tāpat prasīja *Siemens* tai samaksāt summu HUF 29 183 277 (aptuveni EUR 93 000) apmērā, kura atbilst procentiem, kas ir aprēķināti par summu HUF 131 700 000 attiecībā uz laikposmu no 2008. gada 2. novembra līdz 2011. gada 24. novembrim, proti, dienas pirms datuma, kurā šī pēdējā minētā summa tika atmaksāta Konkurences iestādei, šajā ziņā apgalvojot, ka šai summai esot bijis jābūt tās valdījumā šajā laikposmā, jo tās sākotnējais lēmums ir ticis atzīts par likumīgu *ex tunc*.

20 *Fővárosi Törvényszék* (Budapeštas tiesa) notiekošajā procesā Konkurences iestāde apgalvoja, ka netaisna iedzīvošanās ir lieta, kas attiecas uz kvazideliktu, un tāpēc esot piemērojams Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta noteikums par īpašo jurisdikciju.

- 21 Savukārt *Siemens* izvirzīja iebildi par jurisdikcijas neesamību, kurā tā prasīja izbeigt tiesvedību, apgalvojot, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts šajā lietā nav piemērojams un ka atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam pamatlietā notiekošā tiesvedība esot Austrijas, nevis Ungārijas tiesu jurisdikcijā.
- 22 *Fővárosi Törvényszék* (Budapeštas tiesa) ar 2014. gada 12. jūnija rīkojumu apmierināja iebildi par jurisdikcijas neesamību, un Konkurences iestāde iesniedza sūdzību par šo rīkojumu iesniedzējtiesā.
- 23 Iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesas judikatūrā, tostarp 2013. gada 18. jūlija spriedumā *ÖFAB* (C-147/12, EU:C:2013:490), nav sniegtas skaidras norādes, kas tai ļautu lemt par jautājumu, vai Ungārijas tiesām Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta izpratnē ir īpašā jurisdikcija, lai izskatītu tādu strīdu kā pamatlietā aplūkotos. Tā uzskata, ka prasījums, ko Konkurences iestāde ir izvirzījusi pret *Siemens*, nav līgumisks prasījums. Taču tā uzskata, ka šajā normā minētā īpašās jurisdikcijas noteikuma piemērošana nevar tikt izslēgta.
- 24 Minētajai tiesai it īpaši ir šaubas, vai autonomas, taču striktas interpretācijas princips, kas prevalē attiecībā uz Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj piemērot šo īpašās jurisdikcijas noteikumu tādā lietā kā pamatlieta, kurā atbildētājas atbildība balstās tikai uz netaisnu iedzīvošanos, nevis uz vainas vai jebkāda cita atbildības pamata.
- 25 Šādos apstākļos *Fővárosi Ítéltábla* (Budapeštas Apelācijas apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai par prasību “lietās, kas attiecas uz kvazideliktu”, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta izpratnē ir uzskatāms prasījums – saistībā ar naudas soda, kas konkurences aizsardzības lietā uzlikts lietas dalībniekam, kura domicils atrodas kādā citā dalībvalstī, un ko tas samaksājis, atmaksu šim lietas dalībniekam, kura vēlāk atzīta par nepamatotu, – kuru konkurences aizsardzības iestāde pret šo lietas dalībnieku izvirza, lai atgūtu pēc likuma šim lietas dalībniekam atmaksas gadījumā maksājamos un šīs iestādes samaksātos procentus?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 26 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par lietu, kas attiecas uz kvazideliktu, minētās tiesību normas izpratnē ir uzskatāma prasība par nepamatota maksājuma atgūšanu, kuras pamatā ir netaisna iedzīvošanās un ar kuru dalībvalsts Konkurences iestāde vēlas panākt, lai citā dalībvalstī reģistrēta sabiedrība atmaksātu procentus, ko šī iestāde ir samaksājusi šai sabiedrībai uz pirmās dalībvalsts administratīvo tiesu nolēmuma pamata, ar kuru ir samazināts naudas sods, ko minētā iestāde ir uzlikusi šai sabiedrībai, ja hierarhijā visaugstākā tiesa beigās ir atcēlusi minēto nolēmumu un konstatējusi, ka naudas sods ir maksājams sākotnēji uzliktajā apmērā.
- 27 Vispirms ir jāpārbauda, vai šāda prasība ir Regulas Nr. 44/2001 materiālajā piemērošanas jomā.
- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, tā kā dalībvalstu savstarpējās attiecībās Regula Nr. 44/2001 aizstāj 1968. gada 27. septembra Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kurā grozījumi ir izdarīti ar turpmākām konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos šai konvencijai (turpmāk tekstā – “Briseles konvencija”), Tiesas sniegtā šīs konvencijas noteikumu interpretācija ir piemērojama arī minētās regulas noteikumiem, kad šo tiesību aktu normas var tikt uzskatītas par līdzvērtīgām (spriedums, 2013. gada 14. novembris, *Maletic*, C-478/12, EU:C:2013:735, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Kā izriet no Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punkta, minētās regulas piemērošanas joma, tāpat kā Briseles konvencijas piemērošanas joma, ir ierobežota ar jēdzienu “civillietas un komerclietas”.

- 30 Lai pēc iespējas nodrošinātu tiesību un pienākumu, kas dalībvalstīm un ieinteresētajām personām izriet no Regulas Nr. 44/2001, vienlīdzību un vienveidību, jēdziens “civillietas un komercietas” nav jāinterpretē kā vienkārša atsauce uz vienas vai otras attiecīgās valsts tiesībām. Minētais jēdziens ir jāuzskata par autonomu jēdzienu, kas jāinterpretē, atsaucoties, pirmkārt, uz minētās regulas mērķiem un sistēmu un, otrkārt, uz vispārējiem principiem, kas izriet no visu valstu tiesību sistēmām (spriedums, 2014. gada 23. oktobris, *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Lai noteiktu, vai kāds jautājums ietilpst vai neietilpst minētās regulas piemērošanas jomā, ir jāizvērtē apstākļi, kuri raksturo tiesiskās attiecības starp lietas pusēm vai tiesvedības priekšmetu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 11. aprīlis, *Sapir* u.c., C-645/11, EU:C:2013:228, 32. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2013. gada 12. septembris, C-49/12, *Sunico* u.c., EU:C:2013:545, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Tādējādi Tiesa ir uzskatījusi, ka, lai gan noteiktas tiesvedības starp valsts iestādi un privāttiesību subjektu var ietilpt Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā, tas tā nav gadījumā, ja valsts iestāde rīkojas, īstenojot valsts varu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 11. aprīlis, *Sapir* u.c., C-645/11, EU:C:2013:228, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2013. gada 12. septembris, *Sunico* u.c., C-49/12, EU:C:2013:545, 34. punkts).
- 33 Lai noteiktu, vai tā ir strīdā, par kādu ir pamatlieta, tādējādi ir jānoskaidro juridiskā saikne, kāda pastāv starp lietas dalībniekiem, un jāpārbauda ierosinātās tiesvedības pamatojums un īstenošanas nosacījumi (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 15. maijs, *Préservatrice foncière TIARD*, C-266/01, EU:C:2003:282, 23. punkts; 2013. gada 11. aprīlis, *Sapir* u.c., C-645/11, EU:C:2013:228, 34. punkts, kā arī 2013. gada 12. septembris, *Sunico* u.c., C-49/12, EU:C:2013:545, 35. punkts).
- 34 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan privātas prasības, kas ir celtas, lai nodrošinātu konkurences tiesību ievērošanu, ietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2014. gada 23. oktobris, *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, 28. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 56. punkts), taču ir skaidrs – kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 34. punktā –, ka administratīvās iestādes piemērotais sods, īstenojot reglamentējošas pilnvaras, kas tai ir piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, attiecas uz jēdzienu “administratīva lieta”, kurš atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punktam ir izslēgts no tās piemērošanas jomas. Tas tā it īpaši ir attiecībā uz naudas sodu, kas ir piemērots saistībā ar tādu valsts tiesību normu pārkāpumu, kurās ir aizliegti konkurences ierobežojumi.
- 35 Šajā gadījumā, lai gan strīds pamatlietā tieši neattiecas uz naudas sodu, kuru Konkurences iestāde ir uzlikusi *Siemens* saistībā ar konkurences tiesību normu pārkāpumu, tomēr šis strīds ir neatraujami saistīts ar šo naudas sodu un domstarpībām, kas pamatlietas pušu starpā pastāv saistībā ar tā likumīgumu. Proti, prasījumi, uz kuriem atsaucas Konkurences iestāde minētās tiesvedības ietvaros, izriet no apstākļa, ka minēto naudas sodu, pirmkārt, ir samaksājusi *Siemens*, vēlāk šī iestāde pirmās instances un apelācijas instances administratīvo tiesu nolēmumu rezultātā, ar kuriem ir samazināta naudas soda summa, to daļēji ir atmaksājusi un visbeidzot *Siemens* atkal to ir pilnībā samaksājusi *Kúria* (Augstākā tiesa) nolēmuma rezultātā, ar kuru tika konstatēts, ka naudas sods ir maksājams sākotnēji noteiktajā apmērā.
- 36 Runājot par prasījumu, kas atbilst procentiem, kurus Konkurences iestāde ir samaksājusi *Siemens* vienlaikus ar daļēju naudas soda atmaksu, proti, summu HUF 52 016 230 apmērā, ir jākonstatē – kā ģenerālvokāts to ir norādījis savu secinājumu 39. punktā –, ka tas rodas automātiski, piemērojot Negodīgas komercprakses likuma 83. panta 5. punktu.

- 37 Proti, šķiet, ka no Ungārijas administratīvā procesa prakses izriet, ka katru reizi, kad administratīvās tiesas atceļ vai samazina minētās iestādes uzlikto naudas sodu, attiecīgais uzņēmums saņem procentus atbilstoši Negodīgas komercprakses likuma 83. panta 5. punktam, šos procentus šī pati iestāde pēc tam cenšas atgūt, ja pēc tam tiek konstatēts, ka naudas sods ir maksājams sākotnēji noteiktajā apmērā.
- 38 No tā izriet, ka pamatlieta, kurā Konkurences iestāde cenšas panākt, lai *Siemens* apmierinātu prasījumu, kas izriet no šīs iestādes naudas soda, ir administratīva lieta.
- 39 Fakts, ka Konkurences iestāde pret *Siemens* ir cēlusi prasību Ungārijas civiltiesās, šajā ziņā neko nemaina.
- 40 Šajā saistībā Tiesa ir nospriedusi, ka, lai kāds arī būtu procesa veids, kas tam ir pieejams atbilstoši valsts tiesībām, pietiek ar faktu, ka prasītājs veic savu izmaksu atgūšanu, balstoties uz prasījuma tiesībām, kuru pamatā ir valsts varas īstenošana, lai viņa prasību uzskatītu par izslēgtu no Briseles konvencijas piemērošanas jomas (šajā ziņā skat. spriedumu, 1980. gada 16. decembris, *Rüffer*, 814/79, EU:C:1980:291, 15. punkts).
- 41 Turklāt atšķirībā no lietas, kurā tika pasludināts 2013. gada 11. aprīļa spriedums *Sapir* u.c. (C-645/11, EU:C:2013:228), kas attiecās uz prasību par administratīvās iestādes kļūdaini pārmaksātas summas atgūšanu, pamatlietā aplūkotā summa *Siemens* ir tikusi samaksāta nevis kļūdas dēļ, bet gan atbilstošais prasījums ir radies, pamatojoties uz pamatlietā administratīvajam procesam piemērojamo likumu.
- 42 No tā izriet, ka tāda prasība par nepamatota maksājuma atgūšanu kā pamatlietā aplūkotā neietilpst Regulas Nr. 44/2001 piemērošanas jomā.
- 43 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz prejudiciālo jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka tāda prasība par nepamatota maksājuma atgūšanu kā pamatlietā aplūkotā, kuras pamatā ir netaisna iedzīvošanās, kas izriet no konkurences tiesību procesā uzlikta naudas soda atmaksas, nav “civillietu un komercietu” Regulas Nr. 44/2001 1. panta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Tāda prasība par nepamatota maksājuma atgūšanu kā pamatlietā aplūkotā, kuras pamatā ir netaisna iedzīvošanās, kas izriet no konkurences tiesību procesā uzlikta naudas soda atmaksas, nav “civillietu un komercietu” Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās 1. panta izpratnē.

[Paraksti]